

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/21/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114220150
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:2114220150.4

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočičkovej a členov senátu JUDr. Ivce Hanuskovej a Mgr. Kataríny Katkovej, v spore žalobcu: 1/ H.. R. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom B. XXX a 2/ H.. Q. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom Q. XXX, proti žalovanému: SPOHYPO Rimavská Sobota, a. s., so sídlom Kľačany, Rimavská Sobota, IČO: 31 576 788, zast. Advokátskou kanceláriou Bitalová & Demeterová, s. r. o., Rimavská Sobota, Žánovská 5183/2A, IČO: 47 244 798, o zaplatenie 1 711,90 € a o povinnosť uzavrieť nájomnú zmluvu, o odvolaní žalobcu 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 9C/247/2014-311 zo dňa 05. 02. 2020, taktó

rozhodol:

Odvolanie žalobcu 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 9C/247/2014-311 zo dňa 05. 02. 2020 o d m i e t a.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým uznesením Okresný súd Rimavská Sobota (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) zamietol sťažnosť žalobcov proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 9C/247/2014-297 zo dňa 27. 12. 2019.

1.1 V odôvodnení predmetného uznesenia okresný súd uviedol, že Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 17Co/88/2019-267 zo dňa 30. 05. 2019 potvrdil uznesenie Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 9C/247/2014-203 zo dňa 16. 10. 2018, ktorým okresný súd zamietol návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie č. k. 9C/247/2014-168 zo dňa 04. 06. 2018. Rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 9C/247/2014-168 zo dňa 04. 06. 2018 okresný súd okrem iného žalobcom 1/, 2/ priznal v zmysle § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v plnom rozsahu. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 17Co/88/2019-267 zo dňa 30. 05. 2019 v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP zároveň priznal žalobcom 1/ a 2/ aj nárok na náhradu trov druhoinštančného konania v plnom rozsahu. Po doručení uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici žalobcom, právna zástupkyňa žalobcu 2/ požiadala okresný súd, aby jej oznámil, akým spôsobom má vyúčtovať trovy konania. Okresný súd ju výzvou zo dňa 01. 10. 2019 vyzval, aby mu zaslala do 15 dní od doručenia výzvy vyúčtovanie trov konania a aby mu predložila všetky dôkazy o vzniku uplatnených trov konania; predmetná výzva bola doručená obidvom žalobcom. Zároveň žalobca 1/ požiadal okresný súd, aby mu bolo priznané „cestovné osobným motorovým vozidlom“, keďže na cestu na pojednávanie konané na okresnom súde dňa 04. 06. 2018 použil osobné motorové vozidlo, vzhľadom k tomu, že autobusom by nestihol pojednávanie, a tiež preto, že zástupkyňa žalobcu 2/, ktorá na uvedené pojednávanie cestovala s ním je ZŤP a cestovanie autobusom nie je pre ňu vhodné. V reakcii na uvedenú žiadosť žalobcu 1/ okresný súd zástupkyňi žalobcu 2/ v oznámení doručenom na jej e-mailovú adresu oznámil, že trovy konania musia byť preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené; ak strana sporu trovy konania nepreukáže a neodôvodní, súd jej nemusí tieto trovy konania priznať. Zároveň bola zástupkyňa žalobcu 2/ súdom prvej inštancie upozornená, že súd nemôže stranám sporu poskytovať právne poradenstvo a pokiaľ si žalobcovia nevedia kvalifikovane trovy konania vyúčtovať, môžu vyhľadať pomoc advokáta

alebo môžu o pomoc požiadať Centrum právnej pomoci. V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia uviedol, že mu bolo doručené vyúčtovanie trov konania žalobcu 1/ v celkovej výške 622,86 €, s ktorým mu žalobca 1/ predložil technický preukaz osobného motorového vozidla, vedeného v evidencii motorových vozidiel na zástupkyňu žalobcu 2/, priemerné ceny pohonných hmôt v SR, preukaz fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom, vydaným na zástupkyňu žalobcu 2/, úradný záznam o nazretí do súdneho spisu zo dňa 07. 08. 2018 a uznesenie o výzve na súdny poplatok za vznesenú námietku zaujatosti.

1.2 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia ďalej uviedol, že sťažnosťou napadnutým uznesením priznal žalobcovi 1/ náhradu trov konania vo výške 90,31 €, ktoré pozostávajú z náhrady zaplateného súdneho poplatku a z náhrady hotových výdavkov spojených s vynaložením cestovných výdavkov v súvislosti s cestou na pojednávanie konané na okresnom súde dňa 04. 06. 2018 a dňa 28. 07. 2014 z Vlčkoviec do Trnavy a späť a náhrady poštových výdavkov spojených s komunikáciou so súdmi; náhradu ostatných trov konania okresný súd žalobcovi 1/ nepriznal. Proti uzneseniu okresného súdu o trovách konania podal žalobca 1/ sťažnosť, kde namietal nepriznanie len tej časti trov konania, ktoré súviseli s cestou osobným motorovým vozidlom z Vlčkoviec do Rimavskej Soboty na pojednávanie konané na okresnom súde dňa 04. 06. 2019 a späť, preto sa okresný súd sa vzhľadom na ustanovenie § 244 CSP zaoberal len týmto rozsahom odvolania proti uzneseniu o trovách konania. Konštatoval, že „žalobca 1/ si pôvodným vyúčtovaním trov konania uplatnil trovy konania vynaložené v súvislosti s cestou osobným motorovým vozidlom na pojednávanie konané na Okresnom súde Rimavská Sobota dňa 04. 06. 2018 z Vlčkoviec do Rimavskej Soboty a späť, čo je spolu 496 km vo výške 141,37 €. Vo vyúčtovaní trov konania uviedol, že musel použiť osobné motorové vozidlo, nakoľko verejnou dopravou by sa na pojednávanie nedostal načas a tiež preto, že zástupkyňa žalobcu 2/, ktorá cestovala s ním je držiteľkou preukazu ZŤP a cestovanie autobusom nie je pre ňu vhodné.

1.3 V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia uviedol, že súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania musí zohľadniť účelnosť a hospodárnosť vynaložených trov konania. Konštatoval, že žalobca 1/ a ani žalobca 2/ neodôvodnili, prečo sa dal žalobca 2/, ktorý býva v nepomerne bližšej vzdialenosti od sídla súdu (do 50 km) zastupovať zástupkyňou, ktorá býva nepomerne ďalej od sídla súdu (248 km). Žalobca 2/ nepreukázal a ani netvrdil, že by mu v jeho účasti na pojednávaní bránili vážne prekážky. V uvedenej súvislosti okresný súd ďalej uviedol, že nespochybnil právo žalobcu 2/ ustanoviť si zástupcu v konaní, ktorý ho bude zastupovať buď v celom konaní alebo zástupcu na jednotlivé úkony, avšak pri rozhodovaní o náhrade trov konania musí zohľadniť aj kritérium účelnosti vynaložených trov konania a ich hospodárnosti, a keďže pred rozhodovaním súdu o trovách konania žalobca 1/ a ani žalobca 2/ nepreukázali dostatočným spôsobom dôvodnosť použitia osobného motorového vozidla zástupkyne žalobcu 2/ na pojednávanie, súd prvej inštancie bol toho názoru, že vyšší súdny úradník v sťažnosťou napadnutom uznesení správne postupoval, keď žalobcovi 1/ priznal trovy konania zodpovedajúce cestovným výdavkom na pojednávanie len do výšky cestovného verejnou dopravou. Vzhľadom na uvedené skutočnosti okresný súd sťažnosť žalobcu 1/ voči uzneseniu vyššieho súdneho úradníka o priznaní trov konania zamietol ako nedôvodnú. Pokiaľ ide o sťažnosť žalobcu 2/, okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia konštatoval, že žalobca 2/ podal sťažnosť voči uzneseniu o trovách konania, vydanému vyšším súdnym úradníkom tiež len v časti o nepriznaní náhrady trov konania vynaložených v súvislosti s cestou osobným motorovým vozidlom na pojednávanie konané dňa 04. 06. 2018 na Okresnom súde Rimavská Sobota, preto sa zaoberal len odvolaním napadnutým rozsahom nepriznaných trov konania v súvislosti s pojednávaním konanom na Okresnom súde Rimavská Sobota dňa 04. 06. 2018. Konštatoval, že pokiaľ ide o sťažnosť žalobcu 2/, treba poukázať na to, že žalobca 2/ ani na opakované výzvy súdu, doručené jemu a jeho zástupkyňi pred rozhodnutím o náhrade trov konania nereagoval, žiadne trovy konania si neuplatňoval, napriek tomu, že ho súd prvej inštancie poučil, že pokiaľ nedoručí súdu vyúčtovanie trov konania, súd bude vychádzať len z trov, ktoré vyplývajú zo spisu. Keďže zo spisu žiadne iné trovy žalobcu 2/ nevyplývali, okresný súd žalobcovi 2/ sťažnosťou napadnutým uznesením priznal len trovy konania v súvislosti so zaplateným súdnym poplatkom.

2. Proti predmetnému uzneseniu súdu prvej inštancie sa žalobca 2/ odvolal. Žalobca 2/ v odvolaní uviedol, že podal odvolanie, pretože súd prvej inštancie nepostupoval správne, „keď nepriznal zástupkyňi žalobcu 2/ trovy konania zodpovedajúce náhrade cestovných výdavkov, aj keď sa pojednávanie konané na okresnom súde dňa 04. 06. 2018 zúčastnila, to znamená, že tam musela nejako

pricestovať“. Zdôraznil, že tieto náklady si neuplatňoval on, nakoľko mal za to, že keď si ich uplatní brat (žalobca 1/) ako cestovné výdavky na cestu osobným motorovým vozidlom na pojednávanie konané na okresnom súde dňa 04. 06. 2018 spolu s H.. Q. D. (zástupkyňou žalobcu 2/), tak v záujme toho, aby nedošlo k duplicitnému vyúčtovaniu trov, tieto on nepožadoval. Súd prvej inštancie podľa jeho názoru nepostupoval správne, keď jeho zástupkyňu nepriznal náhradu týchto trov konania (uplatnených žalobcom 1/ v rámci jeho trov konania).

3. Podľa ust. § 355 ods. 2 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

4. Podľa ust. § 357 CSP, odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o

- a) zastavení konania,
- b) odmietnutí podania vo veci samej,
- c) odmietnutí žaloby na obnovu konania,
- d) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia,
- e) zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a 335 ods.1
- f) návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávností, okrem odôvodnenia,
- g) zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku,
- h) zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie,
- i) návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku,
- j) odklade vykonateľnosti rozhodnutia,
- k) povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva,
- l) zabezpečení dôkazného prostriedku,
- m) nároku na náhradu trov konania,
- n) prerušenia konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164,
- o) návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia.

5. Podľa ust. § 386 písm. c) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

6. Pred samotným prejednaním odvolania žalobcu 2/ odvolací súd skúmal, či sú splnené podmienky odvolacieho konania (ako napr. včasnosť podania odvolania, podanie odvolania na to oprávnenou osobou, prípustnosť odvolania), pričom zistil, že odvolaním žalobcu 2/ napadnutým uznesením, súd prvej inštancie strany sporu poučil, že proti uzneseniu č. k. 9C/247/2014 -311 zo dňa 05. 02. 2020 nie je v zmysle ust. § 355 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 357 CSP prípustné odvolanie. V uvedenej súvislosti odvolací súd uvádza, že z obsahu vyššie citovaného ustanovenia § 355 ods. 2 CSP vyplýva, že proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie len ak to zákon pripúšťa. Ustanovenie § 355 ods. 2 CSP úzko súvisí s ust. § 357 CSP, v ktorom sú taxatívnym spôsobom vymenované uznesenia súdu prvej inštancie, proti ktorým zákon (Civilný sporový poriadok) podanie odvolania pripúšťa, pričom uznesenie, ktorým sudca súdu prvej inštancie sťažnosť proti uzneseniu o trovách konania, vydanému vyšším súdnym úradníkom súdu prvej inštancie zamietol medzi týmito uzneseniami uvedené nie je. Keďže žalobca 2/ napriek uvedenej skutočnosti a správne poučeniu súdu prvej inštancie (o tom, že proti predmetnému uzneseniu odvolanie podľa ust. § 355 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 357 CSP nie je prípustné), podal proti predmetnému uzneseniu súdu prvej inštancie odvolanie, odvolací súd odvolanie žalobcu 2/, ako smerujúce proti uzneseniu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné, podľa ust. § 386 písm. c) CSP odmietol.

7. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, tiež proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).